

Policía Montada de Sevilla, 1936-1937

Indledning

Denne artikel omhandler en krigstidsoprettet rytterafdeling, der deltog i Den spanske Borgerkrig på den nationalistiske side. Den direkte anledning til min interesse for emnet var behovet for at kende baggrunden for et sæt 54 mm tinsoldater, som jeg netop har anskaffet. Selve figurerne vil blive omtalt i en senere artikel.

Artiklen er resultatet af søgninger i primært spansksprogede kilder, som er oversat ved hjælp af sprogværktøjet Google Translate - et værktøj som er ofte godt nok til, at man kan finde ud af hovedtrækkene i et forlæg, mens mange detaljer desværre går tabt. Efter min bedste overbevisning er materialet her dog helt i overensstemmelse med kilderne.

Policía Montada de Sevilla

Enheden blev oprettet den 16. august 1936 af major (*Comandante*) Don Alfredo Erquicias, der også blev afdelingens chef. Enheden kom efterhånden til at bestå af 1. Eskadron (kaptajn Delgado Bejarano), 2. Eskadron (kaptajn Alarcón de Lastra) og en maskingeværsektion med 2 maskingeværer. De tre nævnte officerer kom alle infanteriet.

Soldater fra Policía Montada de Sevilla, anført af major Erquicias, drager ud af landsbyen Azuaga (120 km nordvest for Córdoba), 1936. Fra Kilde 2.

Afdelingen, som talte 317 mand, deltog frem til december 1936 i kampe i Andalusien, hovedsageligt i området mellem Sevilla og Córdoba.

I december 1936 deltog afdelingen i Operation Oliven, et nationalistisk fremstød mod Andújar (ca. 80 km øst for Córdoba).

I januar 1937 blev enheden nedlagt og personellet overført til to eskadroner fra *Falange Española Tradicionalista (F.E.T.)* [1](#).

For sin indsats blev Policía Montada de Sevilla tildelt *Medalla Militar Collectiva* [2](#).

Enhedens uniformer og udrustning blev bl.a. finansieret af en tyrefægter (*matador*) ved navn José García Carranza, der støttede den falangistiske sag. Han omtales som den mest berømte af enhedens soldater.

Los Panco Villas

Personellet bestod overvejende af erfarne folk, der alle sympatiserede med den nationalistiske sag. Blandt soldaterne var godsejere, gårdejere, landarbejdere, industriarbejdere og formænd, gadehandlere, sigøjnere, kunstnere og tyveknægte. Enheden fik hurtigt tilnavnet *Los Pancho Villas* [3](#), muligvis på grund af såvel baggrund som påklædning.

Hvorfor enheden betegnes som en politienhed, vides ikke.

Om tyrefægtning og José García Carranza (Pepe El Algabeño hijo)

José García Carranza [4](#) debuterede som tyrefægter i 1922 og blev hurtigt en berømt *matador*. Han fik tilnavnet *Pepe El Algabeño hijo* [5](#). I 1929 blev han hårdt såret under en tyrefægtning i Bayonne i Frankrig, og først i 1933 genoptog han sit hverv. I 1934 indstillede han karrieren, muligvis på grund af et stærkt politisk engagement.

Tyrefægtning - Algabeno gør klar til at dræbe tyren.

Fra et postkort set til salg på Internettet.

Pepe El Algabeño hijo
(José García Carranza).
Fra Toreros Antiguos.

I Den store Danske findes følgende beskrivelse af hovedpunkterne i en tyrefægtning:

"I en corrida de toros dræber tre matadorer hver to tyre, der er frilandsopdrættet og stort set ikke har haft kontakt med mennesker, før de som femårige sendes til arenaen. En corrida begynder med en præsentation af matadorerne og deres ansatte, cuadrilla, i arenaen. Derefter følger selve tyrefægtningen, der, efter at tyren er lukket ind i arenaen, består af tre akter.

I første akt lader et par af matadorens mænd, banderilleros, tyren angribe deres kapper for bl.a. at undersøge, om tyren har sikre ben, er højre- eller venstrehornet, om den ser godt, og om den er hurtig eller langsom. Dernæst rider picadorerne ind på kraftige, polstrede heste. En picador må med sin 2,70 m lange lanse stikke tyren to gange i dens nakkemuskels højeste sted, hvilket får tyren til at sænke hovedet, så matadoren senere kan komme ind over dens horn med sit sværd og dræbe den.

I anden akt sætter en eller to banderilleros tre par 70 cm lange spyd, banderillas, i tyrens nakke, hvilket "retter" tyren, hvis den slår med hovedet eller holder det skævt, og desuden får den til at sænke det yderligere.

I tredje akt er tyren og matadoren alene i arenaen. I stedet for en kappe bruger matadoren et mindre, hjerteformet klæde, en muleta. Når tyren angriber, viser han sin kunnen ved forskellige muleta-øvelser. Ti minutter senere skal han dræbe tyren med sit sværd. Ved et korrekt drab stikkes sværdet gennem rubios, der er et lille sted mellem tyrens skulderblade, og går ned mellem tredje og fjerde ribben og overskærer de store pulsårer. Hjerte og lunger bør ikke rammes. Efter tyrens død kan matadoren belønnes for sin tapperhed med et eller begge dens ører og i sjældne tilfælde også halen og klovene."

José García Carranza blev hårdt såret den 29. december 1936 ved Villa del Rio, hvor han fungerede som ordonnans for general Queipo de Llano [6](#)). José García Carranza døde af sine sår dagen efter; han blev posthumt tildelt *Medalla Militar* og udnævnt til løjtnant.

Uniformer

Kilde 1 oplyser, at José García Carranzas uniform findes på Museo Historico Militar de Sevilla, hvor man

også skulle have udstillet nogle figurer, der viser Policía Montada de Sevilla. Det har ikke været muligt at få dette bekræftet fra andre kilder, men skulle nogen have besøgt museet - og måske set de omtalte genstande - så hører jeg meget gerne om det.

Feltuniformen bestod af en sandfarvet overall (*mono*), mens vinteruniformen var af khakifarvet klæde. Både sommer og vinter bar soldaterne en bredskygget hat (*sombrero*).

Frivillig soldat fra Policía Montada de Sevilla, 1936, tegnet af José Maria Boeno.
Fra Kilde 3 (Planche LV).

På hattens venstre side førtes en rød og gul kokarde, i princippet som vist på følgende skitsen.

Medalla de la Virgen de los Reyes [8](#).

José Maria Bueno anfører i Kilde 11, at det centrale punkt i kokarden viste Sevillas skytshelgen, La Virgen de los Reyes [7](#)).

Over hjertet kunne soldaterne bære et klassisk carlistisk symbol, et lille hvidt mærke med Jesu hjerte, benævnt *detente bala* (= Stop kuglen!) [9](#)).

Carlistiske militsenheder anvendte også den lidt flottere udgave, som er vist til højre. Kilden stammer fra Planche LI i Kilde 3.

I 1997-udgaven af Kilde 3 er soldaten på Planche LI udstyret med et armbind, båret på venstre overærme.

Det ser ud til, at teksten er *Policía Montada Sevilla*, i stil med principskitsen til højre. Armbindet er ikke kommenteret i teksten, men fremgår på et fotografi af enheden, der er vist på side 70 i bogen.

Operation Oliven

Policía Montada de Sevilla deltog i den nationalistiske offensiv øst for Córdoba i december 1936, også kendt som Operation Oliven (*Campaña de la aceituna*). Styrkerne var en blanding af carlistiske militsenheder og regulære infanterienheder, forstærket med indfødte soldater fra Spansk Marokko. Øverste chef i området var general Queipo de Llano [10](#)).

Operationerne startede - med byen Baena som udgangsområde - i midten af december og kulminerede i starten af begyndelsen af januar 1937. Se Kort 1.

Carlistisk militssoldat.

Fra Kilde 14.

Columna (Kampgruppe) Redondo (*oberstløjtnant Luis Redondo García* [11](#))

- Requeté de Andalucía [12](#) (carlistiske militsenheder fra Andalusien). Enheden talte ca. 1.000 mand og inkluderede militsregimenterne (*Tercio*):
 - Tercio Virgen del Rocío (fra Huelva)
 - Tercio Virgen de los Reyes (fra Sevilla)
 - Tercio de Nuestra Señora de la Merced (fra Cádiz)
 - Tercio de San Rafael (fra Córdoba)
 - Tercio de Isabel la Católica (fra Granada)
- 1° Batallón del Regimiento de Cádiz [13](#) (major Baturones) (33. Infanteriregiment)
- 2 kompagnier fra Regulares de Larache (indfødte enheder fra Spansk Marokko)
- Policía Montada de Sevilla (major Don Alfredo Erquicias Aranda)
- Tre feltartilleribatterier
- Et ingeniørelement (muligvis under ledelse af løjtnant Olivares)
- Et forsyningsselement.

Falangistisk fanebærer.
Fra Kilde 14.

Columna Gómez Cobian (major Alfonso Gómez Cobian)

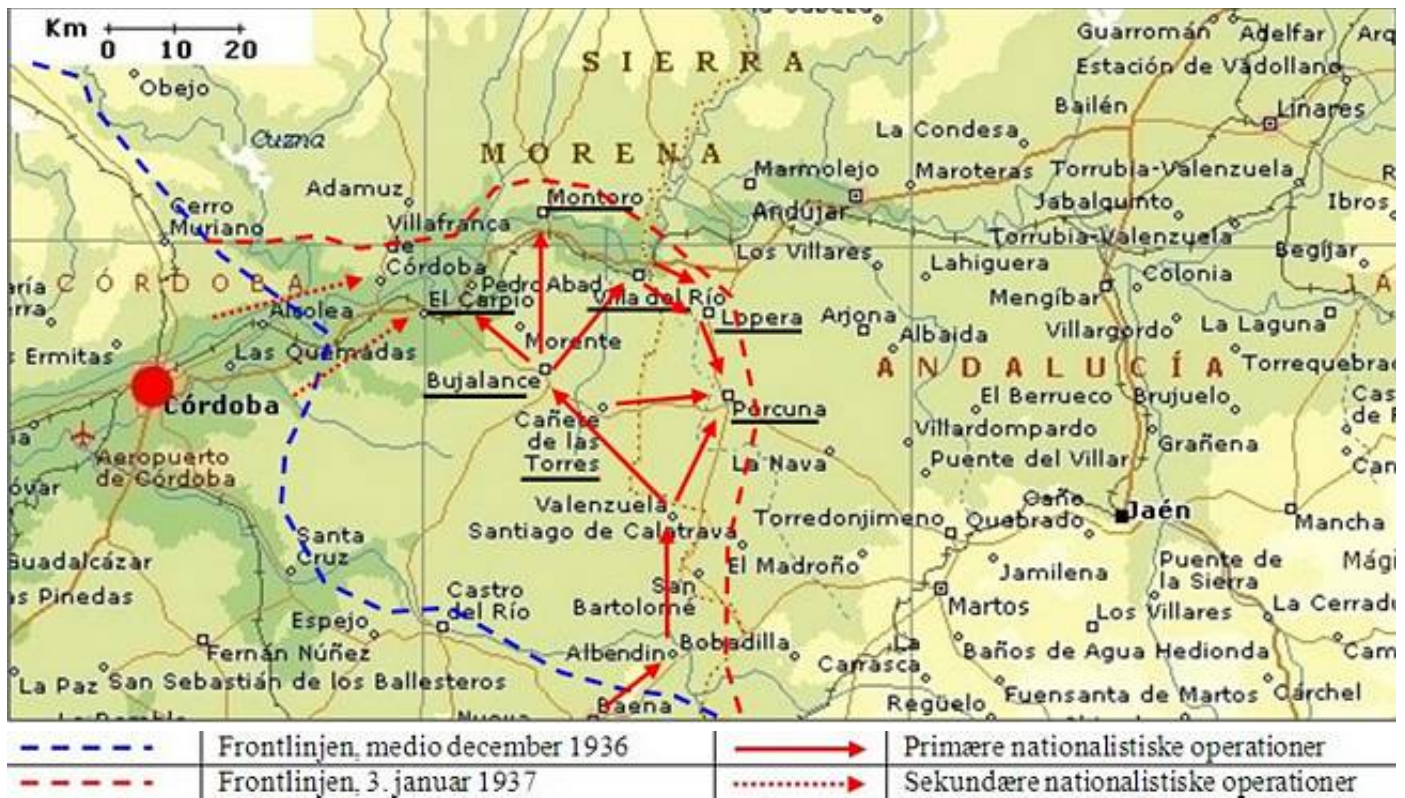
- En bataljon (*Tabor*) fra Regulares de Melilla (indfødt enhed fra Spansk Marokko)
- 5° Batallón del Regimiento de Granada (6. Infanteriregiment [14](#))
- 2 bataljoner (*Banderes*) fra Falange Española (fra Huelva og Sevilla)
- 4 eskadroner - 1 fra Regulares de Melilla og 1 fra Regulares de Ceuta (indfødte enheder fra Spansk Marokko, under kommando af major López de Letona), samt 2 militseskadroner - Depósito de Écija [15](#)) og Voluntarios de Córdoba
- Tre feltartilleribatterier
- Et ingeniørelement
- Et forsyningsselement.

Den samlede styrke rådede over ca. 70 lastvogne, og hovedparten af operationerne blev derfor gennemført til fods, bortset naturligvis fra de 6 kavalerieskadroner.

Styrkelisterne er fremstillet på grundlag af oplysninger i kilderne 4 til 8, hvori Policía Montada de Sevillas deltagelse i operationerne omtales.

Et lidet succesfuldt republikansk modangreb ved byen Lopera (ca. 20 km sydvest for Andújar), involverede bl.a. den nyoprettede XIV. Internationale Brigade [16](#)).

Policía Montada de Sevilla var med til at indtage byerne Cañete de las Torres (20. december 1936), Bujalance (20. december 1936), El Carpio (22. december 1936), Montoro (23. december 1936), Villa del Río (25. december 1936), Lopera (27. december 1936) og Porcuna (3. januar 1937). Byerne er understreget med sort på Kort 1.

Kort 1: Operation Oliven, december 1936-januar 1937 [17](#)), indtegnet på et nutidigt kort. Fra Lopera (Jeanpedia) (i let redigeret form).

Indfødte enheder fra Spansk Marokko

Flere af Policía Montada de Sevillas operationer blev gennemført i samarbejde med major López de Letonas to marokkanske eskadroner fra Melilla og Ceuta, idet disse, sammen med den indfødte infanteribataljon fra Melilla, blev udskilt fra Kampgruppe Gómez Cobian, efter at denne havde erobret byen Valenzuela den 19. december 1936.

TABOR DE CABALLERIA DE REGULARES DE MELILLA. 1939

③

Tabor de Caballería de Regulares de Melilla, 1939. Fra Kilde 12, Planche 16.

Maskingeværsektionen fra Policía Montada de Sevilla støtter en af de marokkanske eskadroner (under ledelse af kaptajn Mora) ved indtagelsen af byen Pedro Abad (nordøst for El Carpio) den 22. december 1936.

De regulære kolonitropper fra Spansk Marokko (*Fuerzas Regulares Indigenas*) bestod i 1936 af 5 regimenter (*Grupos de Regulares*). Hvert regiment bestod af 3 infanteribataljoner og 1 kavaleriafdeling; begge typer betegnedes *Tabors*.

Grupos de Regulares, 1936

Grupo N° 1 Tetuán

Infanteribataljonerne bestod af:

Grupo N° 2 Melilla

- 3 infanterikompanier og 1 maskingeværkompagni.

Grupo N° 3 Ceuta

Rytterafdelingerne bestod af:

- 3 eskadroner og en maskingeværsektion.

Grupo N° 4 Larache

Grupo N° 5 Alhucemas

De menige soldater samt enkelte officerer og underofficerer var indfødte fra Spansk Marokko, mens officererne og de fleste af underofficererne var spaniere. Størstedelen af personellet i maskingeværenhederne var også spaniere.

Esquadrones de Milicias de Falange Española Tradicionalista (F.E.T.)

Frivillig soldat fra Caballería de Falange, 1936,

tegnet af José Maria Boeno.
Fra Kilde 3 (Planche XLVIII).

Policía Montada de Sevilla blev nedlagt i januar 1937 og personellet blev overført til to militseskadroner fra Falange Española Tradicionalista (F.E.T.):

- 1º Escuadron de Milicias de F.E.T. de Andalucía "Fernando Primo de Rivera" (Sevilla), og
- 2º Escuadron de Milicias de F.E.T. de Andalucía "Onesimo Redondo" (Sevilla).

De to eskadroner blev i juli og december 1938 tilknyttet Sydarméens 2. Kavaleridivision (*2º División de Caballería del Ejército del Sur*) [18](#)). Yderligere to F.E.T. militseskadroner indgik i divisionen - 3º Escuadron de Milicias de F.E.T. de Andalucía "Borgoña" (Málaga) og 4º Escuadron de Milicias de F.E.T. de Andalucía (Córdoba).

José Maria Bueno anfører i Kilde 3, at militseskadronerne fra F.E.T. bar en mørkeblå skjorte og brune bukser af fløjl, jf. tegningen. Alternativt en mørkeblå eller khakifarvet overall (sandsynligvis i stil med Planche LV).

Sejrsparaden i Madrid

I forbindelse med sejrsparaden i Madrid den 19. maj 1939 [19](#)), hvor stort set alle tropper på den republikanske side paraderede for general Franco, blev den beredne politienhed genoprettet.

Enheden sås nu, jf. Kilde 3, iført en særlig khakifarvet gallauniform, med grønne opslag, krave og skulderklapper.

José Maria Bueno anfører i Kilde 3, at *Policía Montada de Sevilla* påkaldte sig særlig opmærksomhed, da de galopperede forbi general Franco.

Planche LVI i Kilde 3
Viser bl.a. paradeuniformen fra 1939.

Tegnet af José Maria Boeno.

Fra venstre ses:

1. Voluntario de Milicia de Renovación Española, 1936.
2. Voluntario de Policía Montada de Sevilla, 1939.
3. Voluntario portugués "Viriato".

En samtidig beretning af sejrsparaden findes i den spanske avis ABC's udgave fra 20. maj 1939 (ABC Madrid [20](#)). Her omtales mange af de deltagende enheder, herunder på side 15, at *Batallón de Policía montada del Ejército del Sur* (Den beredne politiafdeling fra den Syd Arméen), med oberst Erquicia i spidsen, anførte den kavaleridivision (*División de Caballería*), der deltog i paraden.

ABC Sevilla udgaven fra 17. januar 1937 har som forsidebillede et ganske spændende fotografi af officerer fra Policía Montada de Sevilla, fotograferet ved landsbyen Porcuna; uniformerne er noget mere feltmæssige, end de her viste.

Planche LVI, figur 1: Renovación Española

Renovación Española (Spansk Fornyelse) var et monarkistisk politisk parti under Den anden Spanske Republik (1931-1939), der gik ind for genindførelsen af kongedømmet med Alfonso XIII og dennes familie i spidsen; partiet adskilte sig fra det andet monarkistiske parti, carlisterne, der gik ind for, at en sidelinje af kongefamilien skulle overtage magten [21](#).

Planche LVI, figur 3: Voluntario portugués "Viriato"

Hovedparten af de portugisiske frivillige, *Voluntario portugués "Viriato"*, der deltog i Den spanske Borgerkrig, indgik i Den spanske Fremmedlegion og førte denne enheds uniformer. Kilde 3 anfører, at der findes fotografisk materiale [fra Sejrparaden?], som viser, at visse af de portugisiske frivillige bar en særlige uniform, der kan være identisk med den grå uniform, som blev båret af Den portugisiske Legion (Legião Portuguesa). Denne enhed var en af præsident António Salazars paramilitære enheder [22](#).

Oberst Don Alfredo Erquicias Aranda

Oberst Don Alfredo Erquicias

Under mine studier af enheden fandt jeg dette billede af oberst Don Alfredo Erquicias. Billedet viser sandsynligvis obersten i den uniform, han var iført under sejrsparaden.

Billedet stammer fra bladet *Semanario Grafico Nacional-Sindicalista n° 118 de 3 VI 1939*, og er set til salg på Internettet. Den originale billedtekst anfører, at der er tale om chefen for Policia Montada de Sevilla, major (Comandante) Erquicia.

De 3 stjerner over venstre brystlomme viser dog, at graden er oberst, idet en major kun bærer 1 stjerne. Stjernerne var tilsyneladende sølvfarvede og underlaget sort.

Uniformen er ikke identisk med José Maria Buenos tegning af 1939-uniformen, idet jakken er længere - i hvert fald så lang, at obersten kan have venstre hånd i lommen. Om farven på kraven er grøn, er svært at afgøre.

Kravemærket minder om infanteriets våbenmærke, jf. illustrationen til højre, der stammer fra Kilde 11.. Mærket over gradstegnene kan ikke p.t. identificeres.

Den bredskyggede hat bærer kokarden, som også er gengivet på Planche LV fra Kilde 3.

Don Alfredo Erquicias levnedbeskrivelse [23\)](#)

År Begivenhed

1897 Alfredo Erquicias Aranda [24](#)) blev født den 24. oktober 1897

1913 Optaget på infanteriets officersskole

1916 Udnævnt til løjtnant juni 1916

1918 Udnævnt til premierløjtnant juli 1918

1918 Sendt til Marokko som en del af 8. Bataljon af regimentet Cazadoies de Figueras

1920 I starten af 1920 tilknyttet de indfødte politienheder i Melilla, med hvem han deltog i adskillige operationer mod Rifkabylerne i Marokko [25](#)). I nekrologen anføres det, at han var næstkommanderende ved de XXIII. Indfødte politikompagni (*XXIII mia de la policia indigena*).

Blev såret under tilbagetrækningen fra Monte Arruit og taget til fange, men undslap nogle dage senere.

1921 Fortsat tjeneste ved de indfødte politienheder fra Melilla, hvorunder han blev hårdt såret

1922 Udnævnt til kaptajn i december 1922, nu ved de indfødte regulære enheder i Melilla (*Regulares de Melilla*); deltog i kampene ved Kudia og Tanaro samt landgangen ved Alhucemas (1925) [26](#))

? Udnævnt til major ved Regimiento de Granada i Sevilla

? Forlod hæren efter eget valg

1936 Ved begyndelsen af Den spanske Borgerkrig organiserede han Policía Montada de Sevilla

1937 Udnævnt til oberstløjtnant og deltog i besættelsen af Malaga samt operationer nord for Córdoba

1938 Udnævnt til oberst i marts 1938; chef for 22. Division under kampene ved Peñarroya [27](#))

1941 I 1941 overtog han kommandoen over de spanske styrker omkring Gibraltar

1945 Udnævnt til brigadegeneral i april 1945 og chef for 52. Division ved Aragon i Pyrenæerne

1952 Udnævnt til *General de división* og chef for 51. Division ved Saragossa; senere udnævnt til chef for Panserdivision Brunete

1959 Udnævnt til generalløjtnant og øverstkommanderende for land-, luft- og flådeenheder på De kanariske Øer samt provinserne Ifni og Spansk Sahara

1961 Søgte i oktober 1961 tjeneste ved Forsvarsministeriet

Overtog 30. august 1962 posten som øverstkommanderende for de spanske styrker i Nordafrika og generalguvernør for de spanske besiddelser Ceuta og Melilla.

1978 Generalløjtnant Don Alfredo Erquicias Aranda døde 22. oktober 1978.

Ordner og medaljer	Klasse
Orden de San Hermenegildo	Storkors og kors
Orden dei Mérito Militar (Militær-Fortjenstordenen)	Storkors og kors
Mérito Aeronáutico (Luftmilitær-Fortjenstkorset)	Storkors
Orden de María Cristina	Kors
Mérito Militar	Kors (7)
Sufrimiento por la Patria	Medaljer
Orden de la Corona de Italia	Ridder

Don Alfredo Erquicias blev såret fire gange i kamp.

I levnedbeskrivelsen i avisen Vangardia nævnes, at den italienske orden blot er en af flere udenlandske ordner. Ligeledes anføres flere detaljer om de spanske ordner.

Estandart

Nærstudier af det indledende billede viser, at en af soldaterne er en farvet mand. Der er tale om Abdesalam Bel Hach Ben Mohammed, der var major Don Alfredo Erquicias ordonnans [28](#)).

Nok så interessant er også, at ordonnansen fører en lille standart. Så vidt jeg kan se, er det alene den lille hvide fanedug [indrammet], der forestiller selve estandarten, mens de større grå og hvide flader til højre herfor, hører til huset i baggrunden af fotografiet.

En illustration i Kilde 10 viser afdelingens estandart, jf. nedenstående principskitse, men om forlægget stammer fra 1936 eller sejrparaden i 1939, vides ikke.

Principskitse

*Estandart fra Policía Montada de Sevilla
(eget design, efter Kilde 10).*

Korset beskrives som et *Cruz de Santiago* [29](#)) og teksten på båndet er *Sierra Española*.

Et "udklipsark"

En anden kilde til detaljerne i estandarten stammer er en planche fra Kilde 11, tegnet af José Maria Bueno. Planchen har dannet grundlag for det sæt 54 mm figurer tinsoldater, fremstillet af uruguayanske firma Hiriart, som er den direkte årsag til min interesse for Policía Montada de Sevilla.

POLICIA MONTADA DE SEVILLA. 1939

Policía Montada de Sevilla, 1939.
Fra Kilde 11, Planche 7.

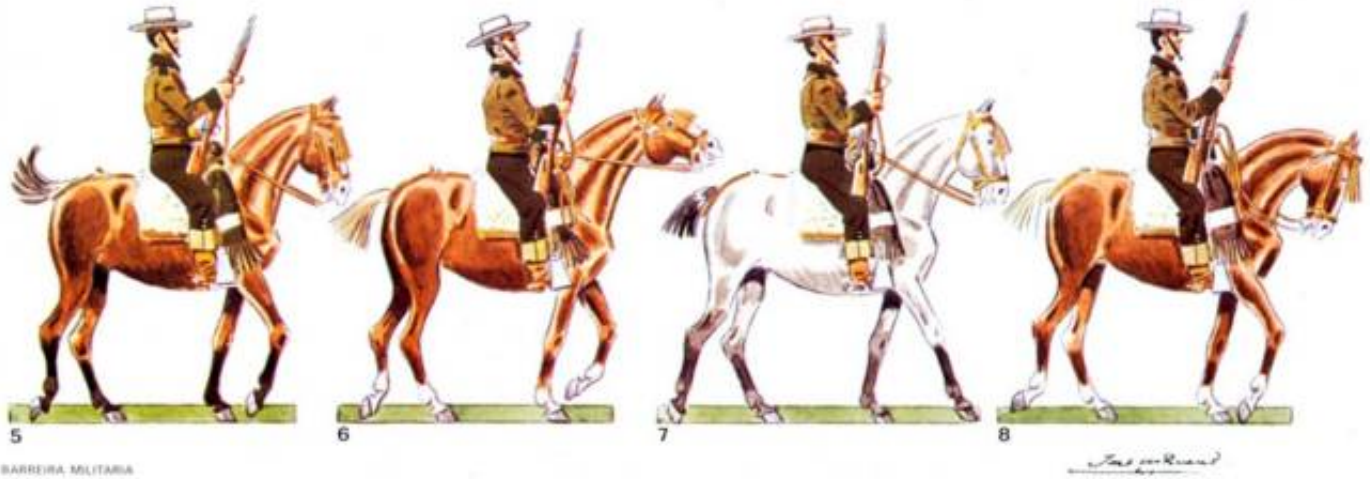
Planchen, der måler format 31x24 cm, er fremstillet i stil med et traditionelt udklipsark. Figur 4 viser en kaptajn; figur 3, en sergent og estandartbærer; figur 2 og 1 er menige soldater.

Gengivelsen af uniformerne er ikke konsistente med de andre udgaver, som José Maria Bueno har fremstillet. Specielt uniformsbukserne fremtræder meget mørke og tilsvarende kraver, skulderklapper og opslag, hvilket i bemalningen af Hiriart figurerne udlagt som værende mørkeblå.

Kilder

1. Escuadrones de Caballería de Requetés (Requetes - Las Tropas de Voluntarios Carlistas por Dios, La Patria, Los Fueros y el Rey 1936-1939).
2. Los "Pancho Villa" salen de Azuaga af Juan Miguel Campanario (Guerra Civil (1936-1939) Otras cosas). Heri gengives også et billede af landsbyen Azuaga, ca. 120 km nordvest for Córdoba, som den tog sig ud i december 2005. Den vej Pancho Villa'erne rider på, er nu ændret til en bred trappeformet konstruktion.
3. *Uniformes militares en color de la Guerra Civil Española* af José Maria Bueno, Libreria Editorial San Martin, Madrid 1971. Bogen blev genudgivet i 1997 suppleret med fotografier og korrektioner til nogle af de oprindelige tegninger [30](#)).
4. *Offensiva Nacionalista en el frente de Córdoba*, diciembre de 1936 af José María Pulido de Torres (Rincón histórico).
5. *La Campaña de Andalucía - Las Pérdidas de Bujalance y Montoro* (Don Joaquín Pérez Salas).
6. *Campaña de Andalucía* (Antonio Marín Muñoz).
7. *La Columna del Teniente Coronel Redondo y el Requeté Andaluz (Requetés)* 31).
8. *Fotos de la Columna Redondo (Requetés)*. Siden indeholder et omfattende billedmateriale af de carlistiske militssoldater.
9. *Regimientos y Batallones de Infantería siglos XVIII, XIX y XX* (Aula Militar Bermúdez de Castro).
10. *La Guerra Civil y sus Banderas 1936-1939* af Juan Manuel Peña López og José Luis Alonso González, Agualarga Editores, Madrid 2004, ISBN 84-95088-72-X.

11. *El Ejercito Español en Parada, Primera Serie, Carpeta Num. 1* af José Maria Bueno. Barreira Militar, Madrid 1980.
12. *El Ejercito Español en Parada, Primera Serie, Carpeta Num. 2* af José Maria Bueno. Barreira Militar, Madrid 1980.
13. *La Caballeria en la Guerra Civil* af Raul Li3n, Juan Silvela og Antonio Bellido, Hombres en Uniforme No. 4, Auiron Ediciones, Valladolid 1999, ISBN 84-87324-20-1.
14. *Nuovi Soldatini di Carta* af Giovanni Gandini (red.); tegner: Enric Si3, Diki Books, Milano, 1976.

Menige soldater fra Policia Montada de Sevilla, 1939.
 Fra Kilde 11, Planche 7.

Carlistiske militsenheder fra Andalusien, 1936, tegnet af José Maria Boeno.

Fra Kilde 3 (Planche LI).

Efterskrift - Columna Redondo

Fra venstre ses:

1. En løjtnant fra Columna Redondo, 1936.
2. En seniorsergent (*Brigada*) fra Columna Redondo, 1937.
3. En korporal (*Cabo*) fra en af de carlistiske militsenheder fra Andalusien, 1936.

De carlistiske militsenheder bar uniformer i stil med den spanske hærs.

Ganske specielt for de carlistiske enheder var den røde baskerhue, der siden Den første carlistiske krig (1833-1840), havde været et unikt symbol. Se f.eks. Knötel planche nr. 1017, Carlistische Infanterie, um 1836 (Chakoten).

José Maria Boeno fremhæver også den korte grå jakke som en særlig uniformsgenstand.

Endvidere forskellige udgaver af symbolet med Jesu hjerte, jf. tidligere omtale.

Per Finsted

Noter:

- 1) Se Falange Española Tradicionalista y de las Juntas de Ofensiva Nacional-Sindicalista (Wikipedia). Betegnelsen forkortes ofte som *F.E.T. y de las J.O.N.S.* Organisationen dannede et større antal militsenheder.
- 2) Se Medalla Militar (Wikipedia). Medaljen kunne tildeles enkeltpersoner (*Individual*) eller enheder (*Collectiva*).
- 3) Pancho Villa tilnavnet for den mexicanske general José Doroteo Arango Arámbula (1878-1923), der i en årrække ledede revolutionen i Mexico. Se Pancho Villa (Wikipedia).
- 4) Se José García Carranza (1902-1936) (Wikipedia) samt Algabeño Algabeño (Wikipedia), der også indeholder en kort omtale af såvel faderens karriere som tyrefægttere, samt Matadores de Sevilla (Portal Taurino).
- 5) *Pepe El Algabeño hijo* kan oversættes som Den lille José, søn af El Algabeño; El Algabeño var faderens tilnavn, og han var også var en berømt tyrefægter, ligesom onklen Pedro Carranza, der havde tilnavnet, Algabeño II.
- 6) Se Gonzalo Queipo de Llano (1875-1951) (Wikipedia).
- 7) Billeder af en statue af skytshelgenen er gengivet i Virgen de los Reyes (Sevilla) (Wikipedia).
- 8) Fra Santoral para Medallas y Benditera, Ref. 42 (Donydom).
- 9) Symbolet findes i mange forskellige udgaver; gengivelse i stil med principskitsen ses f.eks. på fotografiet Requeté de las Brigadas Navarras i Archivo de imágenes de Tercios Requetés en la Guerra Civil Española (Requetes)..
- 10) Et portræt er gengivet i Los Blindados de Queipo de Llano en la Guerra Civil Española (La Segunda Guerra Mundial).

- 11) Et billede af oberstløjtnant Redondo er gengivet i Kilde 8.
- 12) Om de carlistiske militsenheder i øvrigt, se de øvrige artikler i Kilde 3 samt Requetés (Wikipedia).
- 13) Om regimentets historie, se Historial del Regimiento Cádiz n° 41 (La Infantería Española y sus Regimientos).
- 14) Om regimentets historie, se Historial del Regimiento Granada n° 34 (La Infantería Española y sus Regimientos).
- 15) Et stort militært hestestutteri (hingstestation), ca. 50 km sydvest for Córdoba, som bl.a. er omtalt i artiklen Maluso - historien om en fantastisk avlshingst af Charlotte Eichel Larsen (Dansk P.R.E. Avlsforening). [Pura Raza Española.]
- 16) Se min artikel Om de republikanske styrker omkring Córdoba, december 1936.
- 17) Oplysningerne om frontlinjer mv. stammer fra en gengivelse af et kort fra bogen *La Guerra Civil en Lopera y Porcuna* af Antonio Marin Muñoz, Vestigios de la Contienda, Lopera 2001. Kortet er set på forfatterens hjemmeside.
- 18) Se La Caballería en la Guerra Civil Española (Gran Capitán - Foros historia militar) og Regimiento de Caballería Taxdirt 4 (La Guerra Civil Española)..
- 19) Paraden var en imponerende begivenhed, der varede 5 timer. Det forlyder, at der deltog mere 120.000 mand, 3.000 lastvogne, 1.000 kanoner og 3.000 maskingeværer, alt imens at 700 flyvemaskiner fløj hen over området. Se Madrid Victory Parade (Coconut Times) af Peter Ayers Wimbrow, III; artiklen er skrevet i anledning af 70-året for paraden. Et filmklip fra paraden kan ses på El Ejército Nacional en 1939 (Club Lorem Ipsum).
- 20) Under Den spanske Borgerkrig udkom avisen i 2 udgaver, en i Madrid, der støttede den republikanske side, og en i Sevilla, der støttede nationalisterne. Se ABC (Wikipedia).
- 21) Se Renovación Española (Wikipedia) og Carlism (Wikipedia). Se også Carlist-krigene i Spanien, 1834-1839, 1873-76 (Historiske slag).
- 22) Se Unidades: Los Viriatos (La Guerra Civil Española), der også gengiver José Maria Boenos Planché LVI fra 1997-udgaven af Kilde 3.
- 23) Beskrivelsen er sammensat ud fra en artikel i avisen La Vanguardia Española, fra 30. august 1962 (Vanguardia) samt nekrologen Don Alfredo Erquicia Aranda, Teniente General del Ejército (Necrólogías).
- 24) Efter traditionel spansk navnetradition gives et barn både efternavne fra faderens og moderens side. I det aktuelle tilfælde er *Erquicias* faderens efternavn (fra fædrenes side), mens *Aranda* er moderens efternavn (fra fædrenes side). Kun faderens efternavn bruges i daglig, kort form. I nogle tilfælde kan et 'y' (og) tilføjes mellem de to efternavne. Den tidligere omtalte general de Llanos fulde navn er således *Gonzalo Queipo de Llano y Sierra*. Oplysninger om spansk navnetradition stammer fra Chile.dk.
- 25) Operationerne var en del af krigen mod Rifkabylerne, der var under ledelse af Abd el-Krim, se Abd el-Krim (Wikipedia). I juli 1921 led de spanske styrker et sviende nederlag ved Annual, med tab på over 13.000 mand, heraf ca. 8.000 døde og hundredvis af krigsfanger. Se 1893-1927: Campaigns in the Rif (Balagan).
- 26) Se Spanish Amphibious Assault at Al-Hucemas, 1925 (All Empires).
- 27) En omfattende beskrivelse af disse kampe findes i artiklen La ofensiva republicana en el sector de Peñarroya, 1939 af oberst Fernando Fuster Villaplana, i tidsskriftet Revista de Historia Militar, número 3,

1958 (Guerra Civil Española).

28) Ordonnansens navn fremgår af Note 37 i José García Carranza (1902-1936) (Wikipedia).

29) Se Cruz de Santiago (Wikipedia), hvorfra også min gengivelse af korset stammer.

30) Bøgerne er omtalt i T. Snorrasons anmeldelse *Los Franceses y sus aliados en España 1808-1814*, af José Maria Bueno, Vol. I og II samt *Uniformes Militares de la Guerra Civil Española*, af José Maria Bueno (Chakoten).

31) Store dele af denne beretning bygger på bogen *Con la Columna Redondo - Combates y conquistas, Crónica de Guerra*, udgivet af forlaget Gavidia, Sevilla, 1937 af jesuitpræsten Bernabé Copado, der var feltpræst ved Kampgruppe Redondo. Illustrationerne vist i Kilde 8 stammer fra samme bog, der tilsyneladende er en af de klassiske kilder om emnet, som dog også behandles i en nyere bog *La Campaña de Andalucía* af J.M. Martínez Bande, San Martín, Madrid, 1969.